

נתן הנביא באה אליו ודו"ק בכ"ז.

בנימין סימן נ"ה, ורמזה לו שעי"י.

מעין החתימה ועיין משאת

(ע) יחשמי ברכות ד-ה) והיה

משום שהנוסחה היה אלקי דוד

אחר וכסא דוד בונה יחשמי

ירחלים, לכן בתפלתנו מסיימם

(כו) זה שאומרים אלקי דוד ובונה

הגדולים כו' פ' במדרש (שמואל

ב' ז, ט) ונתתי לך שם כשם

(ועשיתי לך שם גדול וכו' שמואל

שעי"י נתן הנביא נאמר לו

אלקי אדוני המלך דוד, משום

בניהו (פסוק לו) אמן כן יאמר ד'

נשבעת בד' אלקיך. וכן אמר

בהפטר (מלכים א' יז) אתה

יכזו אותו אחיו ולא ימלך, ולא היתה רצוה

להזיק לו עד שנשבע לה שהבן אשר תלך

שמואל אדוני שבע אפי' יהיה לי בן של קיימא

אמרם דוד, וכבר אמרו חכמים ז"ל (עיין רד"ק

לפי שיניתה לזכור השבועה במלות עצמם אשר

יהוא ישוב על כסאך, בהיות מדברת אליו לנכת,

ישב על כסא, והיה ראוי שתאמר ימלך אחריך

דמה כסאו לכסאך, בענין שלא תופחת מעלת כסאך

בישיבתו עליו:

יבש על כסאי, כי הוא ג"כ ראוי לה מצד עצמו, כי

תנאי זה, ראוי התקשר לה על הדבר הזה. (ד) והוא

בפרט למי"ש חז"ל שלא רצתה להנשא לו רק על

שם אבי הראייה לזה מצד שיצא ממעי שבט מושלים,

ימלך אחי, שימלך מצד שהוא בני, כאהבתך אותי

מחירך לו אלא בפניו, (ד) שאמרת כי שלמך בני

אין מחירך לו, (ג) לאפקך והנשבע באחיו ישראל

חמודה בשם, ובפרט לבי"ש והנשבע באחיו ישראל

בן שהיתה השבועה כה' אלוך שהיא שבעה

ומורה על פני אביו, וד"ש, א] אה נשבעת,

רק מגדלת פשע אדוניהו וחסאמו שהוא בן סודר

לבה בטוח שלא מאתו יצא הדבר, אחר שנשבע לה,

ספרה הדבר באופן שאינה מתרעמת על המלך כי

כפעל בחזי אביו כוולת מצותו, . . .

מכסא אדוני וגומר. והדבר השלישי אשר כללה

כסאו, וכמו שאמרו לו עבדיו יגדל את כסאו

על כל השבטים, כי הוא הנרמז בישיבה על

הודעה שהוא ישוב על כסאו כשבוה ונתחייב למלך

ומאמר והוא ישוב על כסאי אינו כפול, אבל היא

ימלך אחריך, ועל פי גבוה עשה אותה שבוני.

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

באמרה אזה נשבעת וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,

הוא נשבע וכו', ובוה העידה על כי השבועה היתה בהוכר' השם המיוחד,